

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1124/2025
02.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног Зорана Рошка, због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Зорана Рошка, адвоката Александра Лазаревића и адвоката Владимира Јанковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 239/23 од 16.01.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 136/25 од 15.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Зорана Рошка, адвоката Александра Лазаревића и адвоката Владимира Јанковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 239/23 од 16.01.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 136/25 од 15.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 239/23 од 16.01.2025. године окривљени Зоран Рошко оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године. Истом пресудом, окривљеном Зорану Рошку је на основу члана 85. КЗ изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности па му је забрањено да обавља послове лекара специјалисте гинекологије и акушерства у трајању од 5 (пет) година, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да му се време проведено у затвору не урачунава у време трајања изречене мере. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, ближе одређене у изреци пресуде. Оштећени АА је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 136/25 од 15.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног Зорана Рошка, а пресуда Основног суда у Зајечару К 239/23 од 16.01.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Зорана Рошка, адвокат Александар Лазаревић и адвокат Владимир Јанковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, те усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду „друге месне надлежности“, при чему из образложења захтева произилази да исти подносе и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Зорана Рошка доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног Зорана Рошка, адвокат Александар Лазаревић и адвокат Владимир Јанковић, захтев за заштиту законитости подносе због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијана првостепена пресуда заснива на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати.

Незаконит доказ, према наводима захтева, представља налаз и мишљење комисије вештака Института за судску медицину, Медицинског факултета Универзитета у Београду, и то због тога што је члан ове комисије био проф.др Ђорђе Алемпијевић, који је претходно био главни обдуцент током обдукције покојне ББ, па стога није могао бити одређен и за вештака јер је на тај начин неосновано доведен у позицију да два пута одлучује о истим питањима, што темељно угрожава принцип непристрасности вештака у кривичном поступку, те је морао бити изузет од дужности вештачења сходно одредбама члана 37. став 1. тачка 4) и став 2. ЗКП и члана 116. ЗКП. Како то није учињено већ је исти одређен за члана комисије вештака, то браниоци окривљеног сматрају да је налаз и мишљење ове комисије вештака незаконито прибављен доказ, на ком се, у смислу члана 16. став 1. и члана 84. ЗКП, пресуда не може заснивати.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Зорана Рошка, Врховни суд оцењује као неосноване, а како је иста повреда закона неосновано истицана и у жалби на првостепену пресуду у поступку по редовном правном леку, то овај суд прихватајући разлоге дате на страни 3, у ставу другом образложења пресуде другостепеног суда, као довољне, аргументоване и јасне, на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП. Наиме, чињеница да је проф.др Ђорђе Алемпијевић, који је претходно био у саставу тима обдуцената, а затим и у саставу комисије вештака која је обавила медицинско вештачење, не доводи у питање његову непристрасност, нити објективност датог налаза и мишљења, па самим тим није ни постојао разлог за његово изузеће из члана 116. став 1. ЗКП, нити је, пре одређивања за члана комисије вештака, био испитан у својству сведока. Стога је захтев у делу којим се првостепена

пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен као неоснован.

Према налажењу Врховног суда, неосновано се захтевом за заштиту бранилаца окривљеног Зорана Рошка указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да изрека побијане првостепене пресуде не садржи опис битног обележја кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ и то „очигледно несавесно поступања“ окривљеног.

Према одредби члана 251. став 1. КЗ кривично дело несавесно пружање лекарске помоћи чини лекар који при пружању лекарске помоћи примени очигледно неподобно средство или очигледно неподобан начин лечења или не примени одговарајуће хигијенске мере или уопште очигледно несавесно поступа и тиме проузрокује погоршање здравственог стања неког лица. Истим чланом, у ставу 3. предвиђен је нехатни облик овог кривичног дела.

Тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. КЗ ће постојати ако је, између осталог, услед дела из члана 251. став 3. КЗ, наступила смрт.

У конкретном случају, према налажењу Врховног суда, из чињеничног описа у изреци побијане првостепене пресуде, произлази да се у радњама окривљеног Зорана Рошка стичу сва законска обележја кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ, односно објективна обележја која се односе на радње окривљеног и тежу последицу, и субјективна обележја дела која се тичу урачунљивости окривљеног и постојања нехата како у односу на основно дело, тако и у односу на тежу последицу.

Наиме, у изреци првостепене пресуде описане су радње које је окривљени пропустио да предузме у временском периоду од 01.06. до 05.06.2020. године при пружању лекарске помоћи ББ, односно да је дана 01.06.2020. године након завршетка хитног царског реза и појаве два екламптична напада у вечерњим часовима код ББ, која је дуги низ година боловала од инсулин зависног дијабетеса, који је нередовно енокринолошки контролисан и неадекватно регулисан, окривљени Зоран Рошко уместо да је, у складу са добром клиничком праксом и мултидисциплинарним приступом у праћењу и лечењу, смести у Јединицу за интензивно лечење, исту лечио на Одељењу гинекологије, због чега њено стање није могло бити у потпуности сагледано и стабилизано, и то све до 06.06.2020. године када је у 16.36 часова смештена у Јединицу за интензивно лечење, да би након тога, дана 06.06.2020. године у бесвесном стању била упућена у установу терцијарног нивоа здравствене заштите ГАК „Народни фронт“, одакле је истог дана, након сагледавања њеног здравственог стања, упућена у Ургентни центар КЦ Србије у Јединицу неуролошке интензивне неге, где је услед еклампсије и насталих компликација дана ...2020. године у 5.15 часова наступила њена смрт.

По оцени овог суда, из изнетих чињеница и околности описаних у изреци првостепене пресуде, јасно произилази да је окривљени Зоран Рошко, при пружању лекарске помоћи ББ уопште очигледно несавесно поступао, па чињеница да у изреци пресуде радња извршења није формулисана на начин на који његови браниоци у

захтеву указују, није од утицаја на постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Сходно наведеном, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости његових бранилаца, адвоката Александра Лазаревића и адвоката Владимира Јанковића, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Браниоци окривљеног Зорана Рошка, адвокат Александар Лазаревић и адвокат Владимир Јанковић, захтев за заштиту законитости подносе и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која се, према њиховом мишљењу, огледа у томе што је првостепени суд окривљеног осудио на строжу казну од оне коју је предложио јавни тужилац.

Изнете наводе Врховни суд такође оцењује као неосноване.

Из списка предмета произилази да је побијаним првостепеном пресудом окривљени Зоран Рошко оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године.

Повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП постоји, између осталог, када је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, односно уколико суд изрекне врсту казне која није допуштена по закону или која није предвиђена за одређено кривично дело, или ако прекорачи најмању или највећу меру прописане казне, или ако изрекне споредну казну када то није допуштено, односно не изрекне споредну казну када је њено изрицање обавезно.

Према одредби члана 413. став 1. ЗКП тужилац у завршној речи, поред осталог, наводи отежавајуће и олакшавајуће околности које би требало узети у обзир приликом одлуке о кривичној санкцији и предлаже врсту и меру кривичне санкције.

Суд није везан предлогом јавног тужиоца који се односи на врсту и меру кривичне санкције која ће окривљеном бити изречена, већ је везан казном прописаном за одређено кривично дело и општим правилима о одмеравању казне у смислу одредбе члана 54. КЗ.

У конкретном случају, првостепени суд је окривљеном Зорану Рошку казну коју је изрекао, одмерио у границама које су прописане за кривично дело тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. КЗ, имајући у виду сврху кажњавања и околности које утичу да казна буде мања или већа (олакшавајуће и отежавајуће околности).

Према томе, Врховни суд налази да је приликом одмеравања казни окривљеном Зорану Рошку кривични закон правилно примењен, па су супротни наводи захтева његових бранилаца, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, оцењени као неосновани.

Преостале наводе захтева за заштиту законитости у којима се истиче да је првостепени суд приликом одмеравања казне окривљеном као отежавајућу околност

неосновано ценио то што је „оштећена била позната спортискиња“, браниоци окривљеног, у суштини указују на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, коју Врховни суд није разматрао јер та повреда и повреда закона из члана 440. ЗКП, на коју браниоци указују наводима којима оспоравају налаз и мишљење комисије вештака Института за судску медицину, виност окривљеног и постојање узрочно-последичне везе између поступања окривљеног и смрти ББ, не представљају законске разлоге због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко бранилаца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Врховни суд се није упуштао ни у разматрање повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које браниоци окривљеног подnose захтев, јер иако наведена повреда закона представља законом прописан разлог због ког окривљени преко бранилаца може поднети захтева, браниоци у захтеву не образлажу у чему се конкретна повреда кривичног закона састоји, па захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић